

Sygn. akt V K 17/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sek. sąd. Anna Zaborowska – Przesmycka

w obecności Prokuratora Elżbiety Biernackiej

po rozpoznaniu w dniach 25 kwietnia 2017 r., 02 czerwca 2017 r., 19 lipca 2017 r. 20 października 2017r, 15 grudnia 2017r, 20 kwietnia 2018r, 8 czerwca 2018r, 27 czerwca 2018r na rozprawie

sprawy **1. L. S.**

urodzonego (...) w N. M.

syna S. i S. z d. W.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 28 maja 2013r. w miejscowości T. gm. W. i w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu pożyczki w kwocie 24.390,24zł, posługując się podrobionym przez inną osobę zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) w B. datowanym na 15 maja 2013r., wprowadzając w błąd osoby upoważnione do oceny zdolności kredytobiorcy co do możliwości i zdolności do spłaty zaciągniętego zobowiązania, zawarł umowę o nr (...) czym doprowadził (...) Bank SA Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 24.390,24zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

II. W okresie od 18 kwietnia 2013r. do 22 kwietnia 2013r. w miejscowości T. gm. W. oraz w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego zawarł w dniu 18 kwietnia 2013r. dwie umowy internetowe o świadczenie usług telekomunikacyjnych połączonych z promocyjną sprzedażą aparatów telefonicznych m-ki S. (...), które osobiście odebrał w dniu 22 kwietnia 2013r., wprowadzając w błąd upoważnionych pracowników co do zamiaru ponoszenia opłat związanych z użytkowaniem telefonów, doprowadził (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej kwocie 8.885,78zł stanowiącą wartość wydanych telefonów i wykorzystanych świadczeń telekomunikacyjnych działając tym samym na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk

III. W dniu 07 maja 2013r. w E. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu kredytu na zakup podzespołów komputerowych, wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności kredytobiorcy co do spłaty zaciągniętego zobowiązania poprzez złożenie nieprawdziwego oświadczenia co do wysokości osiągniętych dochodów i ich źródła doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie kredytu w wysokości 4000zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

IV. W dniu 18 kwietnia 2013r. w miejscowości T. gm. W. oraz w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w warunkach czynu ciągłego zawarł dwie umowy internetowe o świadczenie usług telekomunikacyjnych połączonych z promocyjną sprzedażą aparatów telefonicznych m-ki S. (...), które osobiście odebrał, wprowadzając w błąd upoważnionych pracowników co do zamiaru ponoszenia opłat związanych z użytkowaniem telefonów, doprowadził firmę (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7340,01zł stanowiącą wartość wydanych telefonów i wykorzystanych świadczeń telekomunikacyjnych działając tym samym na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk

V. (wg a/o zarzut o nr IX.) W dniu 10 kwietnia 2013r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej zawarł z bankiem (...) umowę na prowadzenie rachunku oszczędnościowo rozliczeniowego oraz karty debetowej wprowadzając w błąd osoby upoważnione do oceny zdolności kredytobiorcy co do możliwości i zdolności do spłaty zaciągniętego zobowiązania, nie posiadając możliwości ani zamiaru spłaty doprowadził w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mienia w kwocie 1016,22zł z tytułu zaciągnięcia kredytu w formie niedozwolonego debetu czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk

2. J. B. (1)

urodzonego (...) w B.

syna K. i H. z d. G.

oskarżonego o to, że:

VI. (wg a/o zarzut o nr X.) W dniu 28 maja 2013r. w miejscowości T. gm. W. i w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu pożyczki w kwocie 24.390,24zł przez L. S., po uprzednim podrobieniu zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach firmie (...) w B. datowanym na 15 maja 2013r. poświadczającym nieprawdę o zatrudnieniu kredytobiorcy, wprowadzając w błąd osoby upoważnione do oceny zdolności kredytowej L. S. w zakresie możliwości i zdolności do spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadził (...) Bank SA Oddział w P. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie L. S. w kwocie 24.390,24zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

VII (wg a/o zarzut o nr XI.) W okresie od 18 kwietnia 2013r. do 22 kwietnia 2013r. w miejscowości T. gm. W. oraz w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu przez L. S. dwóch telefonów komórkowych, w warunkach czynu ciągłego doprowadził do zawarcia w dniu 18 kwietnia 2013r. dwóch umów internetowych przez w/w o świadczenie usług telekomunikacyjnych połączonych z promocyjną sprzedażą aparatów telefonicznych m-ki S. (...), które osobiście odebrał w dniu 22 kwietnia 2013r., wprowadzając w błąd upoważnionych pracowników co do zamiaru ponoszenia opłat związanych z użytkowaniem telefonów przez L. S., doprowadził (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej kwocie 8.885,78zł stanowiąca wartość wydanych telefonów i wykorzystanych świadczeń telekomunikacyjnych działając tym samym na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk

VIII. (wg a/o zarzut o nr XII.) W dniu 07 maja 2013r. w E. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu kredytu na zakup podzespołów komputerowych przez

L. S., wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności kredytobiorcy L. S. co do spłaty zaciągniętego zobowiązania poprzez złożenie nieprawdziwego oświadczenia co do wysokości osiąganych dochodów i ich źródła doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez udzielenie kredytu w wysokości 4000zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 297 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

IX (wg a/o zarzut o nr XIII.) W dniu 18 kwietnia 2013r. w miejscowości T. gm. W. oraz w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez L. S. polegającej na uzyskaniu dwóch telefonów komórkowych, w warunkach czynu ciągłego doprowadził do zawarcia dwóch umów internetowych o świadczenie usług telekomunikacyjnych połączonych z promocyjną sprzedażą aparatów telefonicznych m-ki S. (...), które osobiście odebrał, wprowadzając w błąd upoważnionych pracowników co do zamiaru ponoszenia opłat związanych z użytkowaniem telefonów przez L. S., doprowadził firmę (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 7340,01zł stanowiącą wartość wydanych telefonów i wykorzystanych świadczeń telekomunikacyjnych działając tym samym na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk

X. (wg a/o zarzut o nr XIV.) W dniu 17 maja 2013r. w W. i w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu przez L. S. pożyczki w kwocie 500zł, doprowadził do zawarcia umowy internetowej pożyczki oraz wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności pożyczkobiorcy L. S. co do możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadził firmę (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 500zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk

XI (wg a/o zarzut o nr XV.) W okresie od dnia 21 maja 2013r. do 28 lipca 2013r. w W. i W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w warunkach czynu ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu przez L. S. pożyczki w łącznej kwocie 1400zł, doprowadzając do zawarcia w dniu 21 maja 2014r. przez w/w umowy internetowej pożyczki i w dniu 28 lipca 2013r. umowy dodatkowej oraz wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności pożyczkobiorcy L. S. co do możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadził firmę (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1400zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk

XII (wg a/o zarzut o nr XVI.) W dniu 10 kwietnia 2013r. w W. i w P. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu przez L. S. pożyczki w kwocie 400zł, doprowadził do zawarcia umowy internetowej pożyczki przez w/w oraz wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności pożyczkobiorcy L. S. co do możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadził firmę (...) sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 400zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk

XIII (wg a/o zarzut o nr XVII.) W dniu 22 kwietnia 2013r. w W. i w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na uzyskaniu przez L. S. pożyczki w kwocie 800zł, doprowadzając do zawarcia umowy internetowej pożyczki oraz wprowadzając w błąd osoby upoważnione co do oceny zdolności pożyczkobiorcy L. S. co do możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania doprowadził firmę (...) sp. z o.o. we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 800zł, którego nie miał możliwości ani zamiaru spłacać czym działał na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk

XIV (wg a/o zarzut o nr XVIII.) W dniu 10 kwietnia 2013r. w W. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez L. S. doprowadził do zawarcia przez niego z bankiem (...) umowy na prowadzenie rachunku oszczędnościowo rozliczeniowego oraz karty debetowej wprowadzając w błąd osoby upoważnione do oceny zdolności kredytobiorcy L. S. co do możliwości i zdolności do spłaty zaciągniętego zobowiązania a następnie otrzymując od w/w kartę płatniczą mając świadomość braku możliwości i zamiaru spłaty przez L. S. doprowadził w/w bank do niekorzystnego rozporządzenia mienia w kwocie 1016,22zł z tytułu zaciągnięcia kredytu w formie niedozwolonego debetu czym działał na szkodę w/w banku,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk

XV (wg a/o zarzut o nr XIX.) W dniach 03 czerwca i 04 czerwca 2013r. w W., W. i E. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej podrabiając podpisy L. S. na pieczęcie nieistniejącej firmy(...) (...) na wniosku o kredyt kupiecki, umowie handlowej oraz dokumencie „Informacja o partnerze” wprowadzając w błąd osoby odpowiedzialne za ocenę zdolności płatności strony umowy doprowadził firmę (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci udzielenia kredytu kupieckiego w wysokości 7.322,41zł na zakup sprzętu komputerowego na szkodę w/w firmy,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk i art. 270 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk

XVI (wg a/o zarzut o nr XX.) W nieustalonym okresie miejscu i czasie działając w warunkach czynu ciągłego podrobił podpis L. S. na dokumentach przechowywanych w firmie (...) w B. a wystawionych na L. S.: na podaniu o urlop z dnia 29.05.2013r., umowie o pracę z dnia 14.05.2013r., porozumieniu stron z dnia 31.05.2013r., świadectwie pracy z dnia 31.05.2013, zaświadczeniu lekarskim z dnia 14.05.2013r.,

tj. o czyn z art. 270 §1 kk w zw. z art. 12 kk

XVII (wg a/o zarzut o nr XXI.) W bliżej nie określonym czasie i miejscu w obszarze odwzorowania pieczętki z tekstem (...) podrobił podpis A. D. (1) na datowanym na 15 maja 2013r zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach osiągniętych przez L. S. w w/w firmie,

tj. o czyn z art. 270 §1 kk

1. Oskarżonego **L. S.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w:

- pkt I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

- pkt II i IV aktu oskarżenia, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierza mu karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności,

- pkt III – z tym, że przyjmuje, iż wysokość kredytu wynosiła 4.920,79 złotych i za to na podstawie art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

- obecnie pkt V zarzutu – wg aktu oskarżenia pkt IX - i za to na podstawie art. 286§1 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonego L. S. karę łączną 1 (jeden) roku pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 69 §1 i 2 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk, art. 4§1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego L. S. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 3 (trzech) lat.

4. Oskarżonego **J. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to:

- za czyny opisane w pkt VI i XVII – wg aktu oskarżenia pkt X i XXI, uznając, że stanowią jedno przestępstwo i za to na podstawie art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyny opisane w pkt VII i IX – wg aktu oskarżenia pkt XI i XIII, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw oraz eliminując z opisu czynu z pkt IX (wcześniej pkt XIII aktu oskarżenia) fragment: „przez L. S.” i za to na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt VIII – wcześniej pkt XII aktu oskarżenia, z tym, że przyjmuje, iż wysokość kredytu wynosiła 4.920,79 złotych i za to na podstawie art. 286§1 kk w zb. z art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyny opisane w pkt X, XI, XII i XIII – wcześniej odpowiednio pkt XIV, XV, XVI, XVII aktu oskarżenia, przy przyjęciu, że stanowią ciąg przestępstw, eliminując z opisu czynów fragmenty: „działając wspólnie i w porozumieniu inną osobą”, a także przyjmując w zakresie czynu opisanego w pkt XI – wcześniej XV aktu oskarżenia, że doprowadził do zawarcia umowy w dniu 21 maja 2013r. oraz w zakresie czynu opisanego w pkt XII – wcześniej pkt XVI aktu oskarżenia, że działał na szkodę firmy (...) sp. z o.o. w P. i za to na podstawie art. 286§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk przy zastosowaniu art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jeden) roku pobawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt XIV – wcześniej pkt XVIII aktu oskarżenia, z tym, że eliminuje z opisu czynu fragment: „przez L. S.” i za to na podstawie art. 286§1 kk skazuje go na karę 1 (jeden) roku pozbawienia wolności.

- za czyn opisany w pkt XV – wcześniej pkt XIX aktu oskarżenia, z tym, że eliminuje z opisu czynu fragment: „w W.” i za to na podstawie art. 286§1 kk w zb. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 286§1 kk w zw. z art. 11§3 kk wymierza mu karę 1 (jeden) roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn opisany w pkt XVI – wcześniej pkt XX aktu oskarżenia, z tym, że eliminuje z opisu czynu fragment: „zaświadczeniu lekarskim z dnia 14.05.2013r” i za to na podstawie art. 270§1 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności.

5. Na podstawie art. 85 kk, art. 86§1 kk orzeka wobec oskarżonego J. B. (1) karę łączną 2 (dwa) lat i 6 (sześć) miesięcy pobawienia wolności.

6. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonych L. S. i J. B. (1) solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

(...) Bank S.A. w W. kwoty 24.390,24 (dwadzieścia cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt 24/100) złotych,

- (...) S.A. w W. kwoty 8.885,78 (osiem tysięcy osiemset osiemdziesiąt pięć 78/100) złotych,

(...) Bank S.A. we W. kwoty 4.920,79 (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia 79/100) złotych,

- (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 7.340,01 (siedem tysięcy trzysta czterdzieści 01/100) złotych,

- (...) Bank (...) kwoty 1.016,22 (jeden tysiąc szesnaście 22/100) złotych.

7. Na podstawie art. 46§1 kk orzeka wobec oskarżonego J. B. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

- (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 500 (pięćset) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 1.400 (jeden tysiąc czterysta) złotych,
- (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 400 (czterysta) złotych,
- (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 800 (osiemset) złotych,
- (...) S.A. we W. kwotę 7.322,41 (siedem tysięcy trzysta dwadzieścia dwa 41/100) złotych.

8. Na podstawie art. 44§1 kk orzeka przepadek dowodów rzeczowych zarejestrowanych pod poz. od 677/14 do 692/14 i od 695/14 do 699/14 i nakazuje ich pozostawienie w aktach sprawy.

9. Na podstawie art. 230§2kpk nakazuje zwrócić:

- a) Miejsko – Gminnemu Ośrodkowi Pomocy Społecznej w W. dokumenty k. 485 po sporządzeniu kserokopii i pozostawieniu ich w aktach sprawy;
- b) Urzędowi Miejskiemu w W. wniosków o wydanie dowodu osobistego złożonych przez oskarżonego L. S. – k. 487 – 5 sztuk,
- c) Urzędowi Stanu Cywilnego w K. wniosek o wydanie dowodu osobistego złożonego przez C. G. k. 491,
- d) Urzędowi Miejskiemu w B. koperty wraz z dokumentami k. 573 dot. A. D. (1) - po sporządzeniu kserokopii wniosku złożonego przez świadka o wydanie dowodu osobistego z dnia 25.08.2010r wraz ze zdjęciem;
- e) Urzędowi Miast w E. teczkę dowodową dot. oskarżonego J. B. (1) k. 591,
- f) Urzędowi Miasta w E. teczki dowodowe I. K. i M. K. (1) k. 617, 618.

10. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. S. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, a kwota ta zawiera stawkę podatku VAT oraz kwotę 41,79 (czterdzieści jeden 79/100) złotych tytułem zwrotu kosztów podróży.

11. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. kwotę 1859,76 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt dziewięć 76/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu, a kwota ta zawiera stawkę podatku VAT oraz kwotę 167,16 (dwieście sto sześćdziesiąt siedem 16/100) złotych tytułem zwrotu kosztów podróży.

12. Zwalnia oskarżonych od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 17/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 30.10.2014r sygn. akt IIK 233/14 J. B. (1) został skazany za to, że w okresie od 25.02.2013r do 02.10.2013r działając wspólnie i w porozumieniu z C. G., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w krótkich odstępach czasu doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do danych personalnych pożyczkobiorcy i jej możliwości finansowych zaciągnął szereg zobowiązań finansowych nie przystępując do ich spłaty, przy czym czynu powyższego dopuścił się przed upływem 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne, a pokrzywdzonymi w sprawie były: A. Bank (...), (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...), (...).PL, (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., (...) Sp. z o.o., W..pl (...). z o.o., (...) Sp. z o.o. Dokonując tych przestępstw sprawcy podawali

dane osobowe M. M. (1), Ł. D., S. D., J. J., K. G., A. P. (1). Przepięstwo zostało zakwalifikowane z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 12kk. J. B. (1) został skazany na karę 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, wyrok uprawomocnił się dnia 10.03.2015r. (k. 1775 – 1806).

Natomiast C. G. za te same przestęstwa został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku w sprawie o sygn. akt IIK 119/14 (k. 1813 – 1819), z tym że Sąd przyjął iż stanowiły one ciąg przestęstw z art. 91§1kk i wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat, oddając skazanego pod dozór kuratora sądowego. Wyrok uprawomocnił się w dniu 21.03.2014r (k. 1813 – 1819).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 03.12.2014r sygn. akt IIK 572/14 J. B. (1) został skazany za popełnienie przestęstwa kwalifikowanego z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 12kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Czynu tego dopuścił się w okresie od 25.02.2013r do 13.12.2013r. Pokrzywdzonym w sprawie był Grupa (...), a wykorzystane dane osobowe K. G. (k. 1291).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 4.02.2015r sygn. akt IIK 417/14 J. B. (1) został skazany za popełnienie dziewięciu przestęstw kwalifikowanych z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk i art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności przy przyjęciu, iż czyny te stanowiły ciąg przestęstw. Pokrzywdzonymi w sprawie były tożsame instytucje finansowe jak w poprzednim wyroku, a wykorzystane dane osobowe były D. K.. Dаты popełnienia przestęstw były od 03.11.2013r do 24.02.2014r. (k. 1283 – 1285).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elku z dnia 20.08.2015r sygn. akt IIK 986/14 J. B. (1) i C. G. zostali skazani za popełnienie przestęstw kwalifikowanych z art. 286§1kk, art. 270§1kk, art. 291§1kk. Z tymże wobec J. B. (1) przyjęto kwalifikację z art. 12kk, zaś czynów tych dokonał w okresie od 28.06.2013r do 02.07.2013r, wiosny 2013r, w dniu 18 marca 2013r i 30 kwietnia 2013r, a wymierzono mu karę łączną 1 rok pozbawienia wolności. Sprawcy wykorzystali dane osobowe K. G. (k. 1288 – 1289).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 17.03.2016r sygn. akt IIK 520/15 J. B. (1) został skazany za popełnienie przestęstwa kwalifikowanego z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk w zw. z art. 12kkk, którego dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z C. G. w okresie od 19.11.2013r do 12.12.2013r, gdzie pokrzywdzonym był A. Bank, a wykorzystano dane osobowe R. W. i P. F.. J. B. (1) wymierzono karę 7 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast C. G. został wcześniej skazany wyrokiem tego Sądu w sprawie IIK 673/14 z dnia 16.03.2015r. (k. 1286 – 1287).

W okresie od 19.10.2012r do 18.12.2012r L. S. wspólnie z C. G. i J. B. (1) odbywał karę pozbawienia wolności w Areszcie Śledczym w G., przebywali w jednej celi – k. 48, 49. L. S. jest osobą bezrobotną, wówczas był w wieku 66 lat, jest osobą słabo widzącą, mieszka we wsi T. w powiecie (...). C. G. i J. B. (1) zaproponowali mu, że załatwią mu pracę jak wyjdą z aresztu.

L. S. w dniu 30 czerwca 2013 roku złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestęstw na jego szkodę przez C. G. i J. B. (1). Z zawiadomienia wynika, iż odbywał z nimi karę pozbawienia wolności, a oni wykorzystali jego dane osobowe i wzięli na jego konto różne pożyczki. L. S. na okazanych mu tablicach poglądowych rozpoznał C. G., J. B. (1) i A. D. (1) – z którym, jak sam podał - podpisał umowę o pracę z dnia 14.05.2013r oraz szczegółowe warunki zatrudnienia (k. 1 -3, 60 – 62, 63 – 65, 66 – 68). Umowa o pracę, którą sam podpisał L. S. z A. D. (1) znajduje się na k. 58, 59, a złożył ją do akt L. S. w dniu 02.07.2013. Przeszukanie mieszkania J. B. (1), firmy (...) odbyło się dopiero 05.11.2013r. Matka J. B. (1) wskazała zajmowany przez niego pokój, z którego zabezpieczono dwa komputery k. 424 – 428, na których nie było dokumentów związanych z L. S. ani danych dotyczących adresów IP – k. 666 - 667.

W dniu 10.04.2013r J. B. (1) i C. B. przyjechali do miejsca zamieszkania L. S.. Tego samego dnia L. S. w W. w Banku (...) S.A. podpisał umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego (k. 201 – 209). Do W. przywieźli go J. B. (1) i C. G., a po podpisaniu zabrali mu kartę debetową, dokumenty z banku. L. S. stał się właścicielem rachunku bankowego o numerze (...). L. S. dosatał od swoich znajomych kwotę 100zł.

Tego samego dnia J. B. (1) złożył za pośrednictwem Interentu wniosek o pożyczkę w firmie (...) sp. z o.o. posługując się danymi osobowymi L. S.. Wniosek został zaakceptowany i na konto bankowe L. S. (po jego zweryfikowaniu) wpłynęły pieniądze w kwocie 400zł – k. 416. Również wpłynęły pieniądze z pożyczek zaciągniętych tego samego dnia w firmach: (...) (...) sp. z o.o., (...), E. K., W. i V. Sp. z o.o – k. 342. Pożyczki te zostały spłacone, poza pożyczką z firmy (...) sp. z o.o. (k. 676, 678, 416-418, 342, zeznania świadka M. K. (2) k. 672).

W dniu 16.04.2013r L. S. osobiście zgłosił się do Urzędu Miejskiego w W., złożył wniosek o wpis do (...). Wniosek był już wypełniony i założył firmę o nazwie – Firma Handlowo – Usługowa (...) – k. 111 – 113. Jako numer kontaktowy wskazał – (...), adres poczty elektronicznej (...) L. S. zgłosił się sam do pracownika UM w W. – E. T., miał już przygotowany, wypełniony wniosek i wcześniej zarejestrowany elektronicznie w (...). Kolejno L. S. w dniu 05.06.2013r złożył wniosek o wykreślenie z ewidencji jego firmy, ale już 07.06.2013 wniosek taki złożył ponownie – k. 120 – 122, 117 – 119. Przy kolejnej rejestracji firmy jako numer kontaktowy wskazano – (...), adres emali – (...) Działalność gospodarcza została zakończona z dniem 25.07.2013r – k. 323.

Dnia 18 kwietnia 2013r J. B. (1) posługując się danymi firmy (...), jej numerem Regon oraz danymi osobowymi L. S., zawarł przez Internet cztery umowy dotyczące zakupu czterech telefonów komórkowych S. G. u dwóch różnych operatorów (k. 375, 376 – sieć (...), firma (...) Sp. z o.o., przydzielono numery (...) i (...)).

Umowy z siecią (...) podpisał L. S. w obecności kuriera dnia 26.04.2013r w T. i odebrał dwa telefony S. G., które oddał J. B. (1) (opinia biegłego grafologa k. 770, zeznania świadka K. S. k. 780 - 781). Firma (...) poniosła stratę w kwocie 7430,01 zł z tytułu niewywiązania się z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Kolejne dwie umowy zostały zawarte z operatorem (...) w W., również na firmę (...) – k. 8,9; przydzielone numery telefonów to (...) i (...). Aparaty telefoniczne odebrał w dniu 22.04.2018r L. S. k. 237, 238 w siedzibie firmy (...) w E., obie umowy podpisał po wylegitymowaniu go przez M. K. (3) (k. 588 – 589, opinia biegłego grafologa k. 768). Telefony L. S. oddał J. B. (1). Firma (...) poniosła stratę w kwocie 8885,78zł z tytułu niewywiązania się z umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Z rejestru połączeń wynika, iż połączenia były tylko między tymi telefonami, zaś aktywację telefonów zawieszono z dniem 26.06. i 04.07.2013 z uwagi na brak płatności (zeznania świadka B. W. k. 291 – 292).

W dniu 22 kwietnia 2018r za pośrednictwem sieci Internet J. B. (1) złożył wniosek o udzielenie pożyczki w firmie (...) Sp. z o.o. posługując się danymi osobowymi L. S.. Uzyskał pożyczkę w kwocie 800zł, której nie spłacił. Pożyczka wpłynęła na konto bankowe należące do L. S. k. (...), podano numer do kontaktu (...) (informacja (...) k. (...), przelewy k. 636, 637, k. 416 – 418, zeznania świadka A. S. k. 633 – 634, informacje k. 198, 341)

W dniu 7.05.2013r L. S. był w sklepie komputerowym M. prowadzonym przez M. K. (1) w E.. L. S. podpisał umowę o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług nr (...) o wartości 4920,79zł – (k. 393 – 395, opinia biegłego grafologa k. 769). Zakup dotyczył podzespołów komputerowych, a kredyt nie został spłacony. Przed zawarciem umowy L. S. został wylegitymowany przez sprzedawcę M. K. (1), który potwierdził jego dane osobowe (zeznania świadka M. K. (1) k. 593 – 594, umowa k. 393 – 395, opinia biegłego grafologa k. 769).

Dnia 17.05.2013r J. B. (1) za pośrednictwem Internetu, posługując się danymi osobowymi L. S. złożył wniosek o pożyczkę w firmie (...) Sp. z o.o. na kwotę 500zł – k. 146 – 148. Pożyczka została udzielona, wpłacona na konto należące do L. S., należność nie została w ogóle spłacona. Brak jest dokumentacji papierowej, ponieważ nie odesłano podpisanej umowy, podany numer do kontaktu to (...) (informacje k. 146 – 148, 149 – 154, zeznania świadka P. S. (1) k. 786).

W dniach 21.05.2013r i 28.07.2013r J. B. (1) za pośrednictwem sieci Internet złożył dwa wnioski o zawarcie umowy pożyczki z firmą (...) Sp. z o.o. na łączną kwotę 1400zł, podając dane osobowe L. S., w tym numer do kontaktu(...). Brak jest dokumentacji papierowej, ponieważ nie odesłano podpisanej umowy. Pożyczki w tej firmie na dane osobowe L. S. były brane kilkakrotnie na łączną kwotę 3300zł, z tymże część z nich była spłacona (zeznania świadka P. S. (2) k. 621 – 623).

L. S. w dniu 17.05.2013r był osobiście w biurze A. C. (1) w B.. A. C. (1) prowadzi działalność gospodarczą – Doradztwo (...), zajmuje się pośrednictwem pomiędzy klientami a bankami w zawieraniu umów kredytowych, również ma umowę z (...) Bank S.A. L. S. złożył wniosek o udzielenie mu kredytu w wysokości 50 tys. zł z A. B., wskazał numer do kontaktu (...). Do wniosku dołączył wymagane dokumenty – zaświadczenie z zakładu pracy o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów z dnia 10.05.2017r – k. 172. Z zaświadczenie tego wynika, iż L. S. w firmie (...) jest zatrudniony od 01.08.2012r na stanowisku glazurnika (k. 165 – 172, zeznania świadka A. C. (1) k. 605 – 606, I. R. k. 603 - 604). Zaświadczenie to podpisał jak pracodawca, fałszując jego podpis, J. B. (1), a dodatkowo pieczęć firmy (...) została odwzorowana za pomocą drukarki atramentowej (opinia biegłego grafologa k. 774, 775). Z opinii biegłego grafologa wynika, iż podpisy L. S. na dokumentach – Formularz Kredytowy A. B.k. 168 i Załącznik do formularza kredytowego k. 170 zostały sfalszowane poprzez kopiowanie w sposób bezpośredni wykorzystując wzór podpisu L. S. figurujący na k. 172 (k. 775 – opinia biegłego grafologa). Kredyt nie został przyznany ponieważ jednocześnie został złożony wniosek za pośrednictwem Internetu do tego samego banku, a złożył do J. B. (1) podając dane osobowe L. S..

Dnia 28 maja 2013r L. S. podpisał umowę doręczoną mu z A. B. za pośrednictwem kuriera k. 254, podpisał wszystkie dokumenty osobiście (k. 768, 772 opinia biegłego grafologa). Zawarto umowę o nr (...) o pożyczkę gotówkową w kwocie 24390,24zł. Do wniosku o zawarcie tej umowy dołączono sfalszowane dokumenty – zaświadczenie z ZUS o zgłoszeniu do ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia L. S. od dnia 01.08.2012r w firmie (...) w B. oraz zaświadczeniu o zatrudnieniu i zarobkach w tej firmie (k. 252, 253, zeznania świadka I. K. k. 596). Zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów z dnia 15.05.2013r jako pracodawca, fałszując jego podpis, podpisał J. B. (1), a dodatkowo pieczęć firmowa A. D. (1) została skopiowana za pomocą drukarki atramentowej (opinia biegłego grafologa. 774, 775). Pieniądze z pożyczki zostały przekazane na konto o nr (...) w A. Bank na podstawie polecenia L. S. k. 245. Z dokumentów bankowych wynika, iż L. S. podał do kontaktu nr (...) (k. 255). Kredyt nie został spłacony, nie uiszczono żadnej raty.

Współpracę z firmą (...) S.A. J. B. (1) rozpoczął w dniu 3.06.2013r w ten sposób, że podając się za L. S. przesłał do firmy (...) S.A. dokumenty założycielskie firmy (...), na podstawie których firma została wpisana do bazy kontrahentów (k. 370), podpisano umowę handlową nr (...) (k. 368 – 369). Umowę tę, informację o partnerze i listę osób uprawnionych do odbioru towarów podpisał J. B. (1) (k. 772 opinia biegłego grafologa, k. 370, 371). Wśród danych kontrahenta – L. S. - podano nr kontaktowy (...) i nr konta bankowego (...), zaś adres wysyłki – E., ul. (...). Na wskazany adres e-mail (...) został wysłany login oraz hasło dostępu, dzięki czemu J. B. (1) mógł zamawiać towary bezpośrednio ze strony internetowej sklepu. Pierwsze zamówienie J. B. (1) złożył dnia 6 czerwca 2013r na kwotę 7212,55zł – zakup czterech laptopów A., należność została opłacona. Kolejny zakup dotyczył jednego laptopa A., również należność została uiszczona z pobraniem. Towary zostały dostarczone na adres – E., ul. (...), gdzie odebrała go osoba posługująca się pieczęcią firmy (...) – k.311, 312. Kolejnym krokiem było otwarcie linii kredytowej w wysokości 7500zł, co oznaczało iż firma (...) może otrzymać towar z odroczonym terminem spłaty. Dnia 25 czerwca 2013r firma (...) – w jej imieniu J. B. (1) - za pośrednictwem Internetu złożyła zamówienie na zakup trzech laptopów A. i urządzenia wielofunkcyjnego D. J. – drukarki i oprogramowania MS W. (...) – trzy sztuki – zamówienie o łącznej wartości 7322,41zł. Towar został dostarczony wcześniej na adres E., ul. (...), a ostatnia przesyłka została odebrana w siedzibie firmy kurierskiej przez osobę posługującą się pieczęcią firmy w dniu 26.06.2013r (zeznania świadka B. K. k. 306 – 308, dokumenty k. 310 – 330), zaś należności nie została opłacona.

Do L. S. każda z firm, z którą miał on podpisać umowę, jak również z tymi, z którymi osobiście podpisał umowy, wszczęła postępowania windykacyjne, ale żadne z nich nie przyniosło rezultatu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów przedstawionych powyżej oraz dokumentów z banków k. 111 – 113, 114, 146 – 147, 146, 216 - 224, 218 - 225, 226, 228, 254, 298, 1021, k.252 – fałszywe zaświadczenie z ZUS, dokumenty operatorów komórkowych k. 268, 273, potwierdzenia odbioru przesyłek z firmy (...) S.A. k. 311, 313, 318, informacji od indykatora k. 362, historii spłaty kredytu A. Bank k. 386 – 387, wyciągu z rachunku Banku (...) k. 416 – 418, protokołu przeszukania w miejscu zamieszkania J. B. (1) k. 424 – 428, protokołu przeszukania u A. D. (1) k. 448 – 452, dokumentów k. 453, zeznań świadków – B. W. k. 291 – 292, A. G. k. 435 – 436, K. K. (1) k. 488, S. K. k. 585 –

586, I. K. k. 596, A. C. (2) k. 601, M. K. (1) k. 608, T. D. (1) k. 626 – 627, 628 – 629, M. M. (2) k. 630 – 631, A. S. k. 630 – 631, J. B. (2) k. 653 – 654, M. N. k. 672, K. S. k. 780 – 782, P. S. (1) k. 785 – 787, K. D. k. 793, M. B. (1) k. 914, K. G. k. 1024 – 1024v, W. P. k. 1024v, A. P. (2) k. 1043, K. K. (2) k. 1084v, M. Z. (1) k. 1084 – 1084v, A. P. (1) k. 1613, częściowo C. G. k. 1526v - 1527, opinii biegłego grafologa k. 697 – 775 i zeznań biegłej k. 1119v - 1120, biegłego informatyka k. 666 - 667, a także częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonych L. S. k. 1463v – 1464, i J. B. (1) k. 1464v, 1720.

Oskarżony L. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów wyjaśniając, iż został wrobiony w całą sprawę przez J. B. (1) i C. G.. Przyznał, że mężczyźni byli u niego w domu, mieli załatwić mu pracę, na ich prośbę założył konto w banku za co dostał 100zł, a ono zabrali mu wszystkie dokumenty. Podał także, że odbierał raz przesyłkę w W., nigdzie więcej nie był. Tylko, że w świetle wszystkich dowodów ujawnionych w tym postępowaniu stwierdzić należy, iż oskarżony L. S. sam podpisał umowę o pracę z firmą (...) (opinia biegłego grafologa), samodzielnie założył, likwidował a następnie ponownie założył działalność gospodarczą – firmę (...), dwukrotnie odbierał przesyłki – telefony komórkowe w E. dnia 22.04.2013r oraz w swoim miejscu zamieszkania, był osobiście w sklepie komputerowym w E. M. i podpisał umowę kredytową na zakup części komputerowych, był też w agencji (...) w B., gdzie osobiście złożył wniosek o kredyt z A. B.. Świadkowie, którzy potwierdzili obecność oskarżonego w tych miejscach są to osoby, które przeprowadzały z nim czynności w ramach obowiązków zawodowych lub prowadzonej działalności gospodarczej – A. C. (1), M. K. (3), E. T., M. K. (1). Osoby te legitymowały oskarżonego, potwierdzały jego dane osobowe i dopiero wówczas przystępowały do wykonania czynności – podpisania umowy czy wydania przedmiotów. Sąd nie ma żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków, są to osoby obce dla oskarżonego, które wykonywały swoje obowiązki zawodowe z dochowaniem staranności. Oczywiście były też sytuacje, co potwierdził w swoich zeznaniach świadek – S. K., T. D. (2) – kiedy paczki były wydawane bez potwierdzenia danych odbiorcy. Chodziło o przesyłki dla L. S. – firmy (...), a wystarczyło posiadanie pieczętki firmy.

Dodatkowo z wywiadu kuratora sporządzonego dnia 17.06.2013r k. 979 - 981 oraz zeznań tegoż kuratora A. P. (2) k. 1043 wynika, iż oskarżony podpisał umowę o pracę przywiezioną mu przez dwóch mężczyzn, których poznał w zakładzie karnym. Ze sprawozdania kuratora wynika też, że ci mężczyźni przyjeżdżają do niego, przywożąc mu żywność np. ziemniaki. Potwierdził to sąsiad – M. B. (2) k. 914, świadek podał że oskarżony J. B. (1) był w obecności innego mężczyzny, którego on nie znał, ale obaj szukali L. S.. M. B. (2) pojechał z nimi do W. szukać L. S., którego nie znaleźli. Świadek podał, że widział oskarżonego J. B. (1) dwa razy jak był u L. S., a był z nim jeszcze inny mężczyzna. Zdaniem Sądu świadczy to o tym, że oskarżony L. S. utrzymywał kontakt z oskarżonym J. B. (1) i wykonywał wszystkie czynności, które ten mu polecał. Podkreślić należy, iż jak wynika ze sprawozdania kuratora – oskarżonemu L. S. zależało jedynie na dwóch miesiącach pracy – wówczas otrzymałby prawa emerytalne, czyli brakowało mu jedynie dwóch miesięcy stażu pracy. Przecież samo podpisanie umowy o pracę, zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego i odprowadzenie stosownych opłat z tytułu ubezpieczenia społecznego, wystarczyłoby do zaliczenia tego okresu na poczet stażu pracy, bez konieczności jej świadczenia. Sąd ocenił zeznania wskazanych świadków jako wiarygodne, ponieważ stanowiły one jedynie relację z podejmowanych przez nich działań i ich spostrzeżeń.

W tym miejscu należy odnieść się od razu do zeznań świadka A. D. (1) k. 457 - 458, 901 – 901v, który twierdził że oskarżony L. S. u niego pracował w okresie od 14 do 31 maja 2013r. U świadka znajdowały się dokumenty w postaci akt osobowych oskarżonego L. S. k. 453 – ujawnione w toku przeszukania Policji. Z opinii biegłego grafologa wynika, że oskarżony L. S. osobiście podpisał dokumenty: oświadczenie, kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie bhp, oświadczenie o zapoznaniu się z treścią przepisów i zasad bhp oraz ryzykiem zawodowym, szczegółowe warunki zatrudnienia, oświadczenie dla celów podatku PIT, a zatem oskarżony podpisał nie tylko dokumenty przez niego przedstawione (umowa o pracę, szczegółowe warunki zatrudnienia – k. 58, 59), ale również inne, konieczne do potencjalnego zatrudnienia pracownika. W teczce pracownika znajduje się też zaświadczenie lekarskie, które jest sfałszowane – k. 535, 601. Z porównania danych osobowych A. D. (2) z d. S. k. 457 i k. 573, wynika iż jest to ta sama osoba, którą rozpoznał L. S., jako tego z kim podpisał umowę o pracę. Zatem zeznania tego świadka zdaniem Sądu są niewiarygodne, choćby z tego powodu, że podpisując fikcyjną umowę o pracę umożliwił dalsze przestępcze działanie oskarżonym. Chodziło o stworzenie historii zatrudnienia oskarżonego L. S. aby uwierzytelnić jego zdolność kredytową w bankach. Poza zakresem kognicji Sądu jest ustalenie roli świadka A. D. (1) w tym procederze, ale bez jego udziału, nie

można byłoby stworzyć pozorów zatrudnienia oskarżonego, a tym samym uzyskiwania przez niego stałych dochodów i w konsekwencji jego zdolności kredytowej. Jest to zadanie organów ścigania, zaś zadaniem Sądu w tym postępowaniu jest jedynie ocena zeznań świadka A. D. (1).

Wobec powyższych dowodów należy ocenić wyjaśnienia L. S. jako niewiarygodne, ponieważ podejmując wszystkie te czynności, będąc aktywnym w wykonywaniu poleceń oskarżonego J. B. (1), stwierdzić należy iż działał z nim wspólnie i w porozumieniu. To, że nie odnosił on takich korzyści majątkowych jak oskarżony J. B. (1), nie oznacza iż nie ponosi odpowiedzialności za swoje działania. Oskarżony L. S., jak wynika z opinii biegłego okulisty – k. 1528 – nie był w stanie przeczytać treści umowy, którą podpisał, ze względu na to, że jest osobą słabo widzącą i nie posiada okularów, i pomocy optycznych. Sąd ocenił tę opinię jako wiarygodną i rzetelną, popartą wiedzą i doświadczeniem zawodowym lekarza, wykonaną po przeprowadzeniu badań oskarżonego. Tylko, że z samej okoliczności, iż oskarżony jest osobą słabo widzącą nie można wyprowadzić wniosku, iż nie przysługuje mu pełna zdolność do czynności prawnych. Sama ułomność nie może stanowić o tym, że eliminuje to jego odpowiedzialność, ponieważ to na nim ciążył obowiązek uzyskania choćby podstawowej wiedzy odnośnie zobowiązań jakie podpisuje. Oskarżony jest dorosły, ma pełną zdolność do czynności prawnych, świadomie podpisywał przedstawiane mu dokumenty, a skoro się z nimi nie zapoznał, to jest to jego decyzja, której konsekwencje ponosi.

Oskarżony J. B. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzuczanych mu przestępstw, wyjaśniając iż odpowiedzialność za to ponosi C. G., a on był tylko jego kierowcą. Zaznaczyć należy, iż jest to linia obrony prezentowana przez oskarżonego J. B. (1) i świadka C. G. w postępowaniach karnych prowadzonych w sprawach IIK 119/14 i IIK 233/14 – k. 1785 - 1799. Poza tym zostali oni skazani za popełnianie identycznych przestępstw jak te, które są przedmiotem tego postępowania w sprawach wymienionych w części wstępnej uzasadnienia. Podkreślić należy, iż prokurator skierował akt oskarżenia jedynie przeciwko J. B. (1) i to jego udział w tej sprawie podlega ocenie Sądu, zaś ewentualne współsprawstwo świadka C. G. nie może być przedmiotem oceny Sądu. Ocenie Sądu podlega wiarygodność zeznań świadka C. G..

Oskarżony J. B. (1) zaprzeczał by w ogóle miał jakikolwiek udział we wszystkich tych przestępstwach, z tymże jego sprawstwo wynika m. in. z opinii biegłego grafologa, którą opinię Sąd ocenił jako rzetelną, pełną, jasną, obszerną, przekonującą do co stanowczości wniosków. Biegła zaprezentowała również opinię będąc przesłuchiwaną przy poprzednim rozpoznaniu sprawy, a wnioski przez nią przedstawione są zdaniem Sądu przekonujące. Opinia została sporządzona w oparciu o oryginały dokumentów zgromadzone w toku postępowania, poparte wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłej.

Wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1), który relacjonował jedynie że był jedynie świadkiem tego jak C. G. wspólnie z oskarżonym L. S. odbierali telefony, byli w banku w W., a za podwożenie kolegi dostawał pieniądze, są zdaniem Sądu nieprawdziwe i zmierzają do wyeliminowania winy i sprawstwa oskarżonego.

Po pierwsze opinia biegłego grafologa nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżony J. B. (1) fałszując dokumenty w postaci: wniosku o kredyt kupiecki z firmą (...), umową handlowej, dodatkowo informacją o partnerze, listą osób upoważnionych do osobistego odbioru towarów z tej firmy, akt osobowych oskarżonego L. S. – podaniu o urlop, umowie o pracę, porozumienie stron, świadectwie pracy, zaświadczeniu lekarskim, dwukrotnie zaświadczeniu z zakładu pracy i dochodach pracownika – zrobił to w celu czerpania korzyści majątkowych. Było to celowe działanie, po to by uwiarytelnić potencjalnego kredytobiorcę – L. S. jako osobę uzyskującą odpowiedni dochód ze stałego źródła utrzymania, zaś w wypadku firmy (...) po to aby rozpocząć z nią współpracę. Najpierw był to zakup kilku komputerów, za które uiszczono należności, a kolejno zakup na kredyt kupiecki po uzyskaniu wiarygodności płatniczej. Tylko, że ta należność nie została już uiszczona.

Po drugie to J. B. (1) logował się za pośrednictwem komputera z mieszkania matki H. B., co wynika z informacji operatora k. 343 – odpowiedź dotyczy pożyczek zawieranych w dniach 22.04.2013r, 17.05.2013r, 29.05.2013r oraz informacji k. 341, 294 – odpowiedź dotyczy zapytania odnośnie dwóch logowania z dnia 18.04.2013r – k. 193. Skoro były to logowania z podaniem danych osobowych L. S., jego firmy, którymi dysponował oskarżony J. B. (1), to zdaniem Sądu on również dokonywał logowań do instytucji finansowych zaciągając kredyty na konto oskarżonego L. S. w

dniu 10.04.2013r, mimo że nie udało się ustalić adresata IP 178.182.36.161 (k. 989). Również w sprawie IIK 233/14 SR w Elku ustalono, iż logowań z mieszkania H. B. dokonywał oskarżony J. B. (1) – uzasadnienie wyroku. Matka oskarżonego odmówiła składania zeznań, a z wyjaśnień oskarżonego J. B. (1) nie wynika, by ktokolwiek inny mieszkał w tym mieszkaniu poza nimi. Poza tym jak wynika z materiału dowodowego oskarżony J. B. (1) miał dostęp do licznych komputerów, telefonów komórkowych, a tym samym do Internetu, więc nie miał żadnego problemu ze skorzystaniem z tych urządzeń, a później ich sprzedaniem. Jak wynika z zeznań A. G. (k. 1682) – oskarżony J. B. (1) przebywał na stacji, w mieszkaniu wynajmowanym przez jej byłego męża i ciągle siedział przed komputerem, coś robił. C. G. nie pozwalał jej korzystać z komputera, nawet na chwilę. Dodatkowo świadek podała, że latem 2013r jej były mąż miał dużo pieniędzy, a wiedziała że ponaciągał ludzi na pożyczki. Ma to odzwierciedlenie w skazaniu świadka C. G. wymienionych powyżej. Dodatkowo świadek A. P. (1) (k. 1613 – 1614), która od maja do listopada 2013r była w związku z C. G. potwierdziła, że w mieszkaniu które on wynajmował na ul. (...) w E., było dużo sprzętu komputerowego, laptopów, a on twierdził, że handluje sprzętem komputerowym. Natomiast J. B. (1) przedstawiał jako swojego znajomego. Świadkowie opisali swoje spostrzeżenia oraz czynności, które podejmowały. Dodatkowo podkreślić należy, iż na prośbę C. G. świadek A. P. (1) założyła konto w banku, po czym przekazała mu całą dokumentację łącznie z loginami do konta. Następnie, po kilku dniach okazało się, że złożyła łącznie na 7 tys. zł wnioski o kredyty, które jej przyznano zaś C. G. przestał się do nie odzywać. Ilość sprzętu, którym dysponowali zarówno oskarżony J. B. (1) jak i świadek C. G., ilość umów z telefonii komputerowej zawieranych na najróżniejsze osoby czyni niemożliwym ustalenie do kogo konkretnie należał adres IP, z którego logowano się dnia 10.04.2013r. Tylko, że zdaniem Sądu inne dowody przedstawione wskazują, iż był to oskarżony J. B. (1).

Po trzecie z konta należącego formalnie do L. S. wypłaty z bankomatów dokonywane były w E. na ul. (...), w pobliżu m-ca zamieszkania oskarżonego J. B. (1) – ul. (...). Nie sposób przyjąć by świadek C. G. specjalnie jechał na tę ulicę aby wypłacić pieniądze z bankomatu przy użyciu karty, skoro w pobliżu jego m-ca zamieszkania są zlokalizowane inne bankomaty. Odległość między ich miejscami zamieszkania to 4 kilometry drogi.

Po czwarte to oskarżony J. B. (1) kontaktował się telefonicznie ze sklepem komputerowym M. K. (1) i to on zamawiał różne produkty. Zatem to oskarżony J. B. (1) skierował tam oskarżonego L. S. by ten kupił określony, konkretny sprzęt.

Po piąte z zestawienia operacji na koncie należącym formalnie do L. S. k. 416 – 418 wynika, że były dokonywane transakcje na rzecz innych pokrzywdzonych przez oskarżonego – K. G. – 10.04.2013r, P. J. – 19.04.2013r, 20.05.2013r, M. Z. (2) – 25.04.2013r, K. K. (2) – 26.04.2013r, P. J. – 01.05.2013r, D. K. – 17.05.2013r, W. P. – 21.05.2013r. Wynika to z ustaleń Sądów w sprawach IIK 233/14 i IIK 119/14. Kolejne konto bankowe było potrzebne do tego, aby uwiarygodnić potencjalnego kredytobiorcę dla instytucji finansowej i skorzystać z możliwości zaciągnięcia pożyczki za pośrednictwem Internetu, a inne aby wykazać wpływy na konto z innych źródeł, dokonywania transakcji na portalu A.. Działania oskarżonego nie były przypadkowe, tylko z góry zaplanowane i przemyślane, z wykorzystaniem sposobności – czyli danych osobowych oskarżonego L. S.. Zauważyć należy, że nie była to jedyna osoba, którą w ten sposób w swoje działania zaangażował oskarżony J. B. (1), czego dowodzą poprzednie skazania, gdzie sposób działania był identyczny (uzasadnienie wyroku k. 1785 – 1799 sygn. akt IIK 233/14). W sprawie tej wskazano na szereg adresów IP – początkowy nr 94.42 – adresu należącego do matki oskarżonego H. B., co świadczy o wyjątkowo dużej aktywności oskarżonego J. B. (1) w zawieraniu umów przez Internet – k. 1793 uzasadnienia wyroku IIK 233/14.

Reasumując powyższe dowody Sąd doszedł do przekonania iż oskarżeni są winni popełnienia zarzucanych im czynów, z tymże zmienił opisy niektórych czynów. Oskarżony J. B. (1) niewątpliwie wprowadził w błąd osoby dokonujące oceny osoby pożyczkobiorcy w instytucjach udzielających pożyczek: (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) sp. z o.o., (...) Bank S.A. ponieważ podszywał się pod dane L. S.. Dzięki założonemu kontu w Banku (...) S.A. przeprowadzana była pozytywna weryfikacja danych klienta, a stworzona fałszywa dokumentacja pracownika – L. S. – była konieczna do uzyskania kredytu bankowego.

Odpowiedzialności karnej za przestępstwo kwalifikowane z art. 286§1kk odpowiada ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego

działania. Artykuł 286kk określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranej czynności. Istota tego przestępstwa polega więc na posłużeniu się fałszem jako czynnikiem sprawczym, który ma doprowadzić pokrzywdzonego do podjęcia niekorzystnej decyzji majątkowej (odróżnia to oszustwo od zaboru i innych przestępstw przeciwko mieniu; bliżej zob. T. Oczkowski, Oszustwo jako przestępstwo majątkowe i gospodarcze, Kraków 2004, s. 9 i n.). Wprowadzenie w błąd (zwane oszustwem "czynnym") polega na tym, iż sprawca własnymi podstępными zabiegami doprowadza pokrzywdzonego do mylnego wyobrażenia o określonym stanie rzeczy (np. co do wartości przedmiotu, cech sprzedawanego lub nabywanego towaru, możliwości uzyskania korzyści z zawartej transakcji itp.), natomiast "wyzyskanie błędu" - to celowe skorzystanie z mylnego wyobrażenia o wartości rzeczy, skutkach transakcji itp., w jakim znajduje się pokrzywdzony. Tę formę oszukańczego zachowania nazywa się niekiedy "oszustwem biernym", co jednak nie jest ścisłe, gdyż sprawca musi przejawiać określoną aktywność, aby wyzyskać błąd pokrzywdzonego. Oszustwo jest przestępstwem trudnym do udowodnienia, a to ze względu na konieczność wykazania zamiaru bezpośredniego kierunkowego, tak co do celu działania, jak i używanych środków. Dlatego też, ze względu na wymagania w zakresie strony podmiotowej oszustwa, nie wypełnia znamion tego przestępstwa sam fakt, iż pożyczkobiorca, pomimo upomnień ze strony pożyczkodawcy, nie zwraca pożyczki (zob. wyrok SN z dnia 16 stycznia 1980 r., V KRN 317/79, OSNPG 1980, nr 6, poz. 81). Do przypisania oszustwa konieczne jest ustalenie, że występując o udzielenie pożyczki, kredytu lub innego płatnego świadczenia, sprawca działał z zamiarem jego niezwrócenia lub niespłacenia. Należy dodać, że sam fakt zadłużenia nie może decydować o zamiarze wyłudzenia, a dopiero powiązanie różnych okoliczności związanych z zawieraniem umowami kredytowymi lub innymi transakcjami może pozwolić na wyprowadzenie wniosków o zamiarze oskarżonego (zob. wyrok SN z dnia 8 maja 1997 r., II KKN 64/97, Orz. Prok. i Pr. 1998, nr 3, poz. 6 oraz wyrok SA w Łodzi z dnia 29 kwietnia 1999 r., II AKa 48/99, Biul. Prok. Apel. 1999, nr 8).

Z wyroku Sądu Najwyższego z dnia 28 lipca 2010r wynika, iż odpowiedzialności za czyn z art. 286§1kk nie można zredukować do odpowiedzialności za dług, wynikający z niewykonania umowy (LEX 619605, sygn. akt II KK 21/10). Podstawowym kryterium rozgraniczającym oszustwo od niewywiązania się ze zobowiązania o charakterze cywilno-prawnym (...) jest istnienie w chwili zawierania umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o szczególnym zabarwieniu. Nie każda przecież, nawet nierzetelna realizacja stosunku zobowiązaniowego oznacza automatycznie zrealizowanie znamion oszustwa (...) – wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18.11.2008r sygn. akt II AKa 167/08; LEX 491922. Podobnie również w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 28.02.2002r sygn. akt II AKa 4/02; LEX 104430 - Podstawowym kryterium rozgraniczenia oszustwa (art. 286 k.k.) od niewywiązania się z zobowiązania o charakterze cywilno-prawnym, a takie łączyło oskarżonego z W. K. z racji umowy zawartej w dniu (...) jest istnienie w chwili zawierania przedmiotowej umowy wymaganego przez przepis karny zamiaru bezpośredniego o stosownym zabarwieniu. Oszustwo w rozumieniu kodeksu karnego może być przestępstwem popełnionym tylko umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, obejmującym cel i sposób działania. Choćby z tego powodu, nie każda nierzetelna realizacja umowy cywilno-prawnej może stanowić przestępstwo oszustwa.

Pierwszym chronologicznie czynem oskarżonych działających wspólnie i w porozumieniu było zawarcie umowy na prowadzenie rachunku bankowego (...) S.A. w oddziale w W. w dniu 10.04.2013r (zarzuty V i XIV – wg a/o IX i XVIII). Wówczas po podpisaniu umowy oskarżony L. S. otrzymał kartę debetową, a wszystkie dokumenty oddał oskarżonemu J. B. (1), który był w towarzystwie (...). Otwarcie konta bankowego było niezbędne do podjęcia dalszych czynności, czyli składania wniosków o pożyczkę, kredytowych, zawierania umów o usługi telekomunikacyjne za pośrednictwem Internetu. Wystarczyły dane – hasło, login, adres e-mail oraz dane osobowe L. S.. Za tę przysługę oskarżony L. S. został wynagrodzony kwotą 100zł. Zdaniem Sądu działał w ten sposób wspólnie i w porozumieniu z oskarżonym J. B. (1), a nie było to ich jedyne spotkanie. Później były odbiory telefonów w E., umowa zawarta w E., wizyta w B., założenie działalności gospodarczej. Niewątpliwie na koncie (...) została zanotowana strata w kwocie 1016,22zł, którą spowodował oskarżony J. B. (1). To on logując się m.in. z domu swojej matki prowadził operacje elektronicznie na tym koncie, dokonywał wpłat i wypłat, korzystał z wypłat bankomatowych. Zdaniem Sądu wina i sprawstwo oskarżonych nie budzi wątpliwości co do znamion tego przestępstwa, z tym że Sąd z opisu czynu z pkt XIV wyeliminował stwierdzenie, że oskarżonego L. S. osiągnął korzyść majątkową, ponieważ uzyskał ją tylko J. B. (1).

Zdaniem Sądu działania oskarżonego J. B. (1) w zakresie czynów opisanych w punktach obecnie – X, XI, XII, XIII (wcześniej XIV, XV, XVI, XVII) wyczerpują znamiona przestępstw z art. 286§1kk. Z tymże, popełnił je bez udziału oskarżonego L. S. – wyeliminowano zapis zarzutu „wspólnie i w porozumieniu z inną osobą”, odnośnie umowy z pkt XI – do jej zawarcia doszło w dniu 21 maja 2013r, zaś z pkt XII siedzibą spółki (...) jest P.. W tym zakresie zamieniony został opis czynów, a Sąd przyjął iż oskarżony J. B. (1) dopuścił się ich w ramach ciągu przestępstw z art. 91 §1kk – wyczerpują znamiona tego samego przestępstwa, popełnione zostały z wykorzystaniem takiej samej sposobności, w krótkich odstępach czasu. Sąd nie przyjął kwalifikacji z art. 12kk – przestępstwo ciągłe - ponieważ działanie oskarżonego J. B. (1) nie było realizowane ze z góry powziętym zamiarem co do tych konkretnych pokrzywdzonych.

Przestępstw opisanych w punktach – II i IV odnośnie oskarżonego L. S. i VII i IX (poprzednio XI, XIII) odnośnie J. B. (1) – oskarżeniu dopuścili się wspólnie i w porozumieniu – chodzi o zakup telefonów komórkowych S. G. – (...) sp. z o.o. Bezsprzecznie ustalono, iż oskarżony J. B. (1) zawarł za pośrednictwem Internetu łącznie cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, oskarżony L. S. umowy te podpisał, a telefony oddał oskarżonemu. Wcześniej oskarżony L. S. założył firmę – (...) i to z wykorzystaniem tych danych umowy zostały zawarte. Wykonuje czyn zabroniony wspólnie i w porozumieniu z inną osobą ten, kto realizując zawarte porozumienie w ramach przyjętego podziału ról, przyczynia się w istotny sposób do urzeczywistnienia wspólnie zamierzonego przestępstwa, a nawet ten, kto nie biorąc osobiście udziału w czynności sprawczej tego czynu, swoim zachowaniem zapewnia realizację uzgodnionego z tą osobą wspólnego przestępczego zamachu. Współsprawstwem nie będzie jedynie bierna obserwacja zachowań innej osoby. Wspólne wykonanie czynu ma umożliwić lub ułatwić jego zrealizowanie albo zmniejszyć ryzyko z nim związane. (R. Stefański, Komentarz do art. 18 kodeksu karnego, Komentarz Kodeks Karny, Wydawnictwo CH Beck 2015). Skoro obaj oskarżeni zachowań opisanych w pkt II i IV oraz w pkt VII i IX aktu oskarżenia dopuścili się w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznać należało, że powyższe zachowania stanowią czyn ciągły z art. 12 kk, a jednocześnie opisane wyżej zachowania wyczerpują znamiona tego samego czynu zabronionego, a nadto zostały popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, uznać należało że zachodzą warunki do przyjęcia tzw. ciągu przestępstw (art. 91 kk).

W zakresie czynu z pkt IX aktu oskarżenia Sąd usnął z opisu czynu fragment „przez L. S.”, skoro z dokonanych ustaleń wynika, że to nie L. S. miał uzyskać korzyść majątkową w postaci dwóch telefonów.

Przedmiotem ochrony przepisów art. 297kk jest prawidłowe funkcjonowanie wymienionych w § 1 tego artykułu instytucji finansowo-gospodarczych, a nie tylko interesy banku lub innej instytucji przyznającej odpowiednie świadczenie oraz interesy budżetowe naruszone nieprawidłowym udzieleniem dotacji, subwencji lub zamówienia publicznego. Jest to typowe dla prawa karnego gospodarczego, które chroni nie tylko interesy bezpośrednio pokrzywdzonego, lecz także szeroko pojęte interesy społeczne (bliżej A. Marek, Prawo karne, s. 567–570 oraz wskazana tam literatura). Fałszywe lub stwierdzające nieprawdę dokumenty albo nierzetelne pisemne oświadczenia muszą dotyczyć okoliczności istotnych dla uzyskania kredytu, pożyczki bankowej, gwarancji, akredytywy lub innego wymienionego w art. 297 § 1 wsparcia finansowego, elektronicznego instrumentu płatniczego lub zamówienia publicznego. Należy to oceniać na podstawie odpowiednich przepisów dotyczących warunków funkcjonowania wymienionych instytucji (por. wyrok SN z dnia 19 listopada 2004 r., III KK 81/04, LEX nr 141348). W ujęciu art. 297 § 1 oszustwo jest przestępstwem umyślnym o charakterze kierunkowym (por. wyrok SN z dnia 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSNKW 2000, nr 9–10, poz. 85). Sprawca bowiem musi wiedzieć, że przedkłada fałszywe lub poświadczające nieprawdę dokumenty, lub złożyć nierzetelne pisemne oświadczenie w celu uzyskania pożyczki bankowej, kredytu lub innego świadczenia, elektronicznego instrumentu płatniczego albo zamówienia publicznego, o których mowa w tym przepisie.

Odpowiedzialności za popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 270§1kk podlega ten, kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. Stosownie do art. 115§4 kk dokumentem jest każdy przedmiot..., z którym jest związane określone prawo albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne”. Bezpieczeństwo obrotu prawnego oznacza konieczność zapewnienia mu pewności i wiarygodności m.in. przez dbałość o zaufanie

do dokumentu jako formalnego stwierdzenia istnienia prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mogącej mieć znaczenie prawne. Jest ono zagrożone nie tylko wtedy, kiedy w obrocie znajdują się fałszywe oryginalne dokumenty, ale także ich kopie, która jest wiernym odtworzeniem oryginału (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 04.12.2002r, sygn. akt III KKN 370/00, publ. Prokuratura i Prawo z 2003r, nr 8 poz.6, s.8).

Oskarżeni, odnośnie czynów z pkt I – L. S. i pkt VI (wcześniej X) – J. B. (1), w ocenie Sądu niewątpliwie zdawali sobie sprawę z tego, że przedkładają dokumenty podrobione – zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...) w B. datowanym na dzień 15 maj 2013, a jest to dokument bez którego nie byłoby możliwości uzyskania pozytywnej decyzji kredytowej w (...) Bank S.A.. Oskarżeni zdawali sobie sprawę z tego jako dokument przedstawiają i godzili się na poniesienie konsekwencji prawnych. Dokument ten podrobił oskarżony J. B. (1) podpisując się za właściciela firmy, na druku na którym pieczęć firmowa została skserowana, zaś oskarżony L. S. taką umowę osobiście podpisał.

Otóż zarówno art. 286§1kk, art. 297kk i art. 270§1kk są przestępstwami kierunkowymi, dla wyczerpania ich znamion jest konieczne podjęcie przez sprawcę „umyślnych oszukańczych zabiegów” w drodze podstępu w celu wprowadzenia w błąd podmiot dysponujący pożyczką (z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 05.01.2006r sygn. akt WA 35/05, LEX 181046). Poza tym dla przypisania sprawstwa przestępstwa wyczerpującego kumulatywnie znamiona określone w przepisach art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. niezbędnym jest wykazanie, że w chwili przedkładania pracownikowi banku w celu uzyskania kredytu przerobionego, podrobionego, poświadczającego nieprawdę albo nierzetelnego dokumentu, sprawca nie tylko zamierzał uzyskać kredyt, ale już miał z góry powzięty zamiar jego niespłacenia w przyszłości (wyrok Sądu apelacyjnego w Katowicach z dnia 24.03.2011r sygn. akt II Aka 49/11; LEX 846493). Zdaniem Sądu czynność oskarżonych – złożenie fałszywego oświadczenia co do miejsca zatrudnienia i uzyskiwanych, stałych, miesięcznych dochodach – stanowiło realizację przestępczego zamiaru – uzyskania kredytu gotówkowego, a brak spłata rat, świadczy o tym, że od początku nie mieli zamiaru spłacić należności. Nie można powiedzieć by oskarżony L. S. postąpił nieroztropnie podpisując umowę u kuriera, po prostu nie stanowiła dla niego przedmiotu potrzebnego do wywiązania się ze zobowiązania, użył swoich danych osobowych, a od początku nie zamierzał spłacić kredytu. Żaden z oskarżonych nie przejmował się zobowiązaniem, po prostu od początku je zignorowali.

Odnośnie przestępstw z pkt VI i XVII (wcześniej X i XXI) oskarżonego J. B. (1) stanowią jedno przestępstwo – sfałszowanie dokumentu zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach osiągniętych przez L. S. – podrobienie podpisu A. D. (1), z tym że czynu tego oskarżony dopuścił się do około 10 maja 2013r, a było to stadium przygotowawcze do przestępstwa oszustwa na rzecz (...) Banku S.A., ponieważ dokument ten został później wykorzystany do złożenia wniosku o kredyt.

W zakresie zarzutów pkt III – oskarżony L. S. i pkt VIII (wcześniej pkt XII) – oskarżony J. B. (1) to zdaniem Sądu obaj oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, dopuszczając się przestępstwa kwalifikowanego z art. 286§1kk i art. 297§1kk w zw. z art. 11§2kk na szkodę (...) Bank S.A. L. S. złożył nieprawdziwe oświadczenie odnośnie uzyskiwanych przez niego dochodów, które samodzielnie podpisał, dokonał zakupu części komputerowych, o których nie miał zielonego pojęcia i które nie były mu do niczego potrzebne. To oskarżony J. B. (1) był w kontakcie z właścicielem sklepu – (...), zamawiał u niego różne części. Od początku oskarżony L. S. zdawał sobie sprawę, że nie ma takich dochód jak deklarował, a koledzy nie załatwili mu pracy – było to 7 maja 2013r, prawie miesiąc od ich pierwszej wizyty. Natomiast oskarżony J. B. (1) w dalszym ciągu wykorzystywał L. S. jako narzędzie w swoim ręku, tak aby nie pozostawić po sobie śladów obecności w tej transakcji. Łączną kwota szkody banku to 4920,79zł i w tym zakresie czyn przypisany oskarżonym został zmieniony.

Odnośnie zarzutu z pkt XV (wcześniej pkt XIX) oskarżonego J. B. (1) – umowa z firmą (...) S.A. to wobec jednoznacznej opinii biegłego grafologa, zdaniem Sądu nie ma najmniejszych wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego. Podpisał zamiast oskarżonego L. S. wszystkie dane konieczne do rozpoczęcia współpracy, początkowo płacił za zakupiony towar, a kiedy uzyskał wiarygodność handlową, wykorzystał możliwości kredytu kupieckiego i nie zapłacił za dostarczony towar, czym spowodował stratę na kwotę 7322,41zł.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że to oskarżony J. B. (1) podrobił podpisy L. S. na dokumentach, które były przechowywane w firmie (...) w B. w postaci: podania o urlop z dnia 29.05.2013r., umowy o pracę z dnia 14.05.2013r., porozumienia stron z dnia 31.05.2013r., świadectwa pracy z dnia 31.05.2013r. , gdyż opinia biegłego z zakresu kryminalistycznych badań dokumentów także w tym zakresie nie pozostawia żadnych wątpliwości. Oskarżony J. B. (1) stworzył dokumentację i spowodował wyobrażenie, że pochodzą one od osoby, które je podpisały. Z całą pewnością oskarżony obejmował zamiarem ewentualne, w miarę konieczności użycie podpisanych przez siebie dokumentów, gdyż zdawał sobie sprawę, że może zaistnieć konieczność wykorzystania ich w przyszłości celem weryfikacji zatrudnienia L. S. w firmie. Niewątpliwie zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia trafiło do obiegu w celu uzyskania pożyczki w(...) Banku. Oskarżony J. B. (1) zachowań opisanych w pkt XVI (wcześniej pkt XX a/o) oskarżenia dopuścił się w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uznać należało, że powyższe stanowią czyn ciągły z art. 12 kk.

Z opisu czynu Sąd usunął fragment „zaświadczeniu lekarskim z dnia 14.05.2013r.” Z treści opinii z zakresu badań kryminalistycznych dokumentów wynika istotnie, że na zaświadczeniu lekarskim, opatrzonym datą „14.05.2013r.” przez J. B. (1) został nakreślony zapis treści (...) lokowany w pozycji imię i nazwisko. Nie był to jednak podpis L. S.. Osobą uprawnioną do podpisania tego dokumentu był lekarz, przeprowadzający badania, nie zaś L. S.. Zresztą takich badań nie było.

Sąd nie podzielił wniosku oskarżonego J. B. (1) o umorzenie wobec niego postępowania karnego na podstawie art. 17 §1 pkt 7 kpk w związku ze skazaniem go w sprawie IIK 233/14 Sądu Rejonowego w Elku. Przypisany oskarżonemu czyn zakwalifikowano z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk i art. 12kk, a popełnił go w okresie od 25.02.2013r do 02.10.2013r. Oskarżony popełnił to przestępstwo wspólnie i w porozumieniu z C. G. – wyrok sygn. akt IIK 119/14. Warunkiem przyjęcia stanu prawomocności materialnej jest tożsamość czynu, a nie tylko wzajemne podobieństwo czynów, identyczna kwalifikacja, czy pomieszczenie zachowań sprawcy w tożsamym okresie czasowym – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23.01.2018r sygn. akt III KO 71/17; LEX 2434423. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 maja 2017r stwierdził, że – jeżeli przedmiotem obu przestępstw objętych skazaniami było wprawdzie (w tej sprawie) uczestniczenie w obrocie środkami narkotycznymi, jednak chodziło o różne środki, różne czynności wykonawcze, różne miejsca popełnienia przestępstw, różne konfiguracje osobowe, przy czym tylko jeden czyn tylko jeden czyn został popełniony w warunkach zorganizowanej grupy przestępczej, to oba prawomocne skazania dotyczą różnych czynów ciągłych i nie mamy tutaj do czynienia z idem – sygn. akt IV KO 34/17; LEX 2297399. Zatem istotą przyjęcia powagi rzeczy osądzonej – art. 17 pkt 1 pkt 7 kpk – jest tożsamość czynu, za którego popełnienie sprawcę już wcześniej skazano. W przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia z taką sytuacją, ponieważ przestępstwa będące przedmiotem zarzutów popełnione zostały w innej konfiguracji osobowej, w innym miejscu, z wykorzystaniem innych środków (podrobionych dokumentów), przy pomocy różnych czynności wykonawczych – nie tylko za pośrednictwem sieci Internet, ale też zakup telefonów komórkowych, założenie działalności gospodarczej, podpisanie umowy kredytowej z A. Bankiem, założenie konta bankowego (...), stworzenie fałszywej historii zatrudnienia oskarżonego L. S., zakup w sklepie komputerowym w E., współpraca z firmą (...) SA, a dodatkowo zawarcie kilku umów przez Internet z wykorzystaniem danych osobowych L. S..

Sąd przeanalizował wskazane przez oskarżonego J. B. (1) orzeczenia Sądu Najwyższego k. 1326v, ale każde z nich dotyczyło innej sytuacji procesowej niż będąca przedmiotem niniejszego postępowania. W wyroku z dnia 21.11.2001r sygn. akt I KZP 29/01 SN przeanalizował pojęcia czynu ciągłego i ciągu przestępstw, akcentując konieczność wykazania okoliczności, która wskazywałaby na z góry powzięty zamiar przez sprawcę. Zamiar ten musu obejmować wszystkie zachowania mające znamię ciągłości, dopiero w takim wypadku można uznać, że popełniono czy w warunkach art. 12kk. Czym innym jest natomiast zamiar sprawcy wykorzystywania każdej nadarzającej się do popełnienia czynu zabronionego, co uzasadnia kwalifikację z art. 91kk (ciąg przestępstw) – LEX 53030. Z zachowania oskarżonego J. B. (1) nie sposób wyciągnąć wniosków, iż realizował zaplanowane wcześniej przestępstwo, niezależnie od liczby osób pokrzywdzonych i współsprawców oraz jednocześnie niezależnie od tego jak poszczególni współsprawcy z nim współdziałali, czego najlepszym przykładem jest oskarżony L. S.. Początkowo było to założenie konta, później działalności gospodarczej, podpisanie fikcyjnej umowy o pracę, odebranie telefonów komórkowych, podpisanie

umowy z A. Bankiem, zakup części komputerowych. W obu postępowaniach karnych występuje innych krąg tzw. słupów, których dane osobowe zostały wykorzystane do popełniania przestępstw – np. zaciągania pożyczek za pośrednictwem Internetu, wykorzystując ich naiwność lub obiecując mu załatwienie sprawy – zdobycie pracy. Wobec oskarżonego L. S. zaangażowanie oskarżonego J. B. (1) było o wiele większe niż w sprawie IIK 233/14 – stworzył fałszywe dokumenty zatrudnienia, podrobił jego podpisy na różnych dokumentach, zorganizował jego bezpośrednią obecność w sklepie komputerowym aby zakupił określony sprzęt, asystował przy podpisaniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych i odebrał telefony komórkowe, a poza tym przyjeżdżał do niego i przywoził artykuły żywnościowe.

Wymierzając oskarżonemu kary Sąd uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, stopień winy sprawców, ich zaangażowanie, to że główne korzyści finansowe odniósł z tych przestępstw oskarżony J. B. (1), a przede wszystkim to, że sprawcy działali umyślnie.

Oskarżony L. S. nie był dotychczas karany z przestępstwa przeciwko mieniu, obecnie nie figuruje jako osoba kara. Wymierzając mu karę Sąd miał na względzie to, że oskarżony J. B. (1) wykorzystał jego stan zdrowia, nieporadność życiową, a jednocześnie L. S. był świadom tego, że podpisuje kolejne dokumenty, przebywa w E., B., odbiera przesyłki i je oddaje. Dopiero kiedy zaczął otrzymywać wezwania do zapłaty, zgłosił się na policję. Oskarżonemu L. S. za czyn z pkt I a/o Sąd wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt II i IV przy zastosowaniu art. 91§1 kk kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt III a/o kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z pkt V (wcześniej pkt IX) aktu oskarżenia kary 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd wziął pod uwagę społeczną szkodliwość czynów, na którą złożyła się wysokość wyrządzonej pokrzywdzonym szkody, przemyślany sposób działania oskarżonego, jego aktywna współpraca bez żadnego sprzeciwu. Z drugiej strony Sąd uwzględnił okoliczność, że L. S. osiągnął z popełnianych przestępstw jedynie symboliczną korzyść majątkową. Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat. Zdaniem Sądu taki wymiar kary uwzględnia cele zapobiegawcze jak i wychowawcze wobec sprawcy. Oskarżony nie może pozostawać w przekonaniu, że może podpisywać jakiegokolwiek dokumenty, składać jakiegokolwiek oświadczenia niezgodne z prawdą, zaciągać zobowiązania, pobierać towary, a to ma usprawiedliwiać jego zachowanie a dodatkowo stanowić okoliczność wyłączającą jego winę. Zgodnie z treścią art. 4 §1 kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie pełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeśli jest względniejsza dla sprawcy. W tej sprawie Sąd niepotrzebnie zastosował tę normę, ponieważ z k. 1812 wynika, iż oskarżony L. S. jest osobą niekaraną, zatem znajduje tu zastosowanie norma art. 69§1kk i art. 70§1kk – możliwość warunkowego zawieszenia kary wobec osoby niekaranej, a maksymalny okres to 3 lata.

Natomiast wymierzając oskarżonemu J. B. (1):

- 1) za czyn z pkt VI i XVII (wcześniej X i XXI a/o) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) za czyny z pkt VII i IX (wcześniej XI i XIII a/o) przy zastosowaniu art. 91§1 kk karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
- 3) za czyn z pkt VIII (wcześniej pkt XII a/o) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,
- 4) za czyny z pkt X, XI, XII i XIII (wcześniej XIV, XV, XVI i XVII a/o) przy zastosowaniu art. 91§1 kk karę 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z pkt XVIII karę 1 roku pozbawienia wolności
- 5) za czyn z pkt XIV (wcześniej pkt XVIII a/o) na karę 1 rok pozbawienia wolności,
- 6) za czyn z pkt XV (wcześniej pkt XIX a/o) karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i
- 7) za czyn z pkt XVI (wcześniej pkt XX a/o) karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ,

Sąd miał na uwadze wysoki stopień społecznej szkodliwości wszystkich zarzucanych oskarżonemu czynów - wynikający ze sposobu i okoliczności ich popełnienia, rodzaju i charakteru naruszonego dobra - jak również taki sam

stopień jego zawinienia, a także wysokość wyrządzonych szkód. Sąd uwzględnił poprzednią karalność oskarżonego za czyny popełnione przeciwko mieniu. Podkreślić jednocześnie należy, że uprzednie wielokrotne skazania J. B. (1), w tym również za przestępstwa z art. 286§1 kk, nie wpłynęły na oskarżonego wychowawczo, nie zmobilizowały go do zmiany postępowania, nie został on zresocjalizowany. W dalszym ciągu nie przestrzega porządku publicznego i obowiązujących norm prawnych, ewidentnie je lekceważąc, wykorzystując możliwości jakie daje anonimowość w sieci internetowej z wykorzystaniem danych osobowych. Wyższy wymiar kary za czyny, których J. B. (1) dopuścił się wspólnie i w porozumieniu z L. S. wynika z tego, iż to oskarżony J. B. (1) był ich pomysłodawcą, na nim spoczywał ciężar ich realizacji i to on czerpał olbrzymią korzyść finansową z tego procederu.

Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk stosując zasadę asperacji orzeczono wobec oskarżonego J. B. (1) karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu niesprawiedliwie byłoby zastosowanie wobec oskarżonego całkowitej absorpcji, skoro w orzecznictwie od dawna dominuje przekonanie, iż zasada absorpcji winna być stosowana wyjątkowo, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji (np. wyrok SA w Łodzi z 20.IX.2001 roku – II AKa 154/01, OSNPK 2/02 poz. 26, KZS 5/02 poz. 62). W ocenie Sądu kara łączna, jaka została orzeczona wobec oskarżonego J. B. (1) odniesie swój skutek w zakresie prewencji generalnej, jak i indywidualnej. Oskarżony powinien zdawać sobie sprawę, że każde przestępstwo zasługuje na karę, a skoro jest popełniane po raz kolejny, w warunkach recydywy, to kara winna być surowa.

Funkcję kompensacyjną spełni wobec obu oskarżonych, orzeczony na podstawie art. 46§1 kk, obowiązek solidarnego naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz: (...) Bank S.A. w W. kwoty 24.390,24 złotych, (...) S.A. w W. kwoty 8.885,78 złotych, (...) Bank S.A. we W. kwoty 4.920,79 złotych, (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 7.340,01 złotych, (...) Bank (...) kwoty 1.016,22 złotych oraz wobec oskarżonego J. B. (1) obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz: (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 500 złotych, (...) Finanse Sp. z o.o. w W. kwoty 1.400 złotych, (...) Sp. z o.o. w P. kwoty 400 złotych, (...) Sp. z o.o. we W. kwoty 800 złotych i (...) S.A. we W. kwotę 7.322,41 złotych.

Nadto na podstawie art. 44§1 kk Sąd orzekł obligatoryjny środek karny w postaci przepadku dowodów rzeczowych zarejestrowanych pod poz. od 677/14 do 692/14 i od 697/14 do 699/14, poprzez ich pozostawienie w aktach sprawy.

Ponadto Sąd nakazał zwrot wymienionych w punkcie 9 dowodów rzeczowych, które są już zbędne dla tego postępowania.

Wynagrodzenie należne obrońcom oskarżonego L. S. i J. B. (1) ustanowionego z urzędu wyliczono zgodnie ze stawkami przewidzianymi w § 17 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 , poz. 1714 – sprawa wpłynęła do Sądu 03.07.2014r, skierowana do ponownego rozpoznania 25.01.2017r) oraz zwrotem kosztów dojazdu.

Ze względu na sytuację życiową i majątkową obu oskarżonych, którzy nie posiadają stałego źródła utrzymania (oskarżony L. S. jest osobą bezrobotną od wielu lat, utrzymującą się z zasiłków, zaś oskarżony J. B. (1) odbywa długoterminową karę pozbawienia wolności) Sąd uznał, że pokrycie kosztów sądowych byłoby dla nich zbyt uciążliwe, a zatem na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono obu oskarżonych w całości od ich zapłaty.